

РЕШЕНИЕ

№ 22389

гр. София, 04.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Теодора Василева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3216** по описа за **2026** година докладвано от съдия Теодора Василева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на главен директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ срещу решение № 394 от 04.02.2026 г., постановено по АНД № 16118/2025 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 104 - ти състав, с което е отменил наказателно постановление № 45-07-16 от 20.10.2025 г. – TLP-G, издадено от главен директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“, с което на „ГОЛДЕЪР ХЕНДЛИНГ БЪЛГАРИЯ“ ООД е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 500 лв. С отделен диспозитив съдът е осъдил касатора да заплати разноските по делото. С касационната жалба се твърди, че решението е постановено в нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила, а по същество е и необосновано. Моли за отмяна на оспорения съдебен акт, съответно да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно оспореното НП. Претендира разноски. В открито съдебно заседание, касаторът се представлява от юрисконсулт П., която поддържа жалбаат и претендира присъждане на разноски. Ответникът – „ГОЛДЕЪР ХЕНДЛИНГ БЪЛГАРИЯ“ ООД, чрез пълномощника си адв. Р. в писмен отговор и в откритото съдебно заседания изразява становище за неоснователност на касационната жалба, съответно моли да бъде потвърдено обжалваното решение, като правило и обосновано. Претендира разноски, по приложен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура - прокурор Ю., изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Настоящият IV-ти тричленен касационен състав на Административен съд София - град, намира касационната жалба, като подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, за процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Производството пред Софийския районен съд е било образувано по жалба от „ГОЛДЕЪР ХЕНДЛИНГ БЪЛГАРИЯ“ ООД против НП № 45-07-16 от 20.10.2025 г. – TLP-G, издадено от главен директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“, с което на „ГОЛДЕЪР ХЕНДЛИНГ БЪЛГАРИЯ“ ООД за нарушение на изискванията на чл. 4, пар. 1 от Регламент (ЕО) № 1107/2006 на ЕП и на Съвета от 5 юли 2006 г., на основание чл. 147, ал. 1 във вр. чл. 147а от ЗГВ е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 500 лв.

С обжалваното решение № 394 от 04.02.2026 г., постановено по АНД № 16118/2025 г. по описа на СРС, НО, 104-ти състав е отменил НП № 45-07-16 от 20.10.2025 г. – TLP-G, издадено от главен директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“, като с отделен диспозитив съдът е осъдил касатора да заплати разноските по делото.

За да постанови този резултат съдът е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на атакуваното НП е допуснато съществено процесуално нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, изразяващо се в непълно посочване на законните разпоредби, които са били нарушени, което накърнява правото на защита на наказаното лице.

Изложеното е мотивирано СРС да постанови оспорения понастоящем правен резултат.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

При постановяването му не са допуснати нарушения, които да съставляват основания за отмяна.

Въззивният съд е изяснил фактическата обстановка по делото, която не е необходимо да преповтаря от касационната инстанция, обсъдил е възраженията и относимата правна уредба. При постановяването на решението си е спазил материалния закон и не е допуснал нарушение на процесуалните правила.

Санкционната норма на чл. 147, ал. 1 от ЗГВ в приложимата ѝ редакция предвижда, че „За нарушения на този закон, на правилниците и наредбите по приложението му, както и на Регламент (ЕС) 2018/1139 и на делегираните регламенти и регламентите за изпълнението му, за които не е предвидено друго наказание, виновните се наказват с глоба от 100 до 500 лева“.

Съгласно разпоредбата на чл. 147, ал. 1 от ЗГВ когато нарушението по чл. 147, ал. 1 е извършено от юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер на глобата за съответното нарушение.

Следователно, следва да е налице нарушена норма от ЗГВ, наредбите и правилниците по приложението му или от Регламент (ЕС) 2018/1139, делегираните регламенти и регламентите за изпълнението му.

Нарушение норми от посочените не се твърди.

Настоящият състав на АССГ споделя изводите на СРС, че описанието на нарушението в АУАН и НП не съответства на посочената като нарушена законова разпоредба, поради което приема, че АУАН и НП не отговарят на чл. 42, ал. 1, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН.

В оспореното НП издадено на основание чл. 147, ал. 1 във вр. чл. 147а ЗГВ е наложено административно наказание – имуществена санкция за нарушение на регламент, който безспорно не попада в обхвата на посочените разпоредби. При положение, че същите изрично не

предвиждат санкция за нарушение на изискванията по Регламент (ЕО) 1107/2006, то налагането на имуществена санкция се явява незаконосъобразно. Цитираният като правно основание чл. 147, ал. 1 от ЗГВ предвижда налагане на административно наказание единствено за нарушаване на конкретни разпоредби на ЗГВ или подзаконов нормативен акт по приложението му или на Регламент (ЕС) 2018/1139 и на делегираните регламенти и регламентите за изпълнението му, но не и за нарушаване на цитирания в НП Регламент (ЕО) 1107/2006.

Винаги подвеждането на дадено нарушение под неправилна разпоредба на закона – неправилна правна квалификация на нарушението, представлява съществено процесуално нарушение, доколкото касае квалификацията на деянието и води до нарушаване на правото на защита.

По изложените съображения правилно СРС е отменил процесното НП. Дори да са били извършени описаните в АУАН нарушения, не им е дадена правилна правна квалификация и това не може да бъде санирано в съдебното производство.

По тези доводи обжалваното решение е правилно и същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, искането на ответника да присъжда на разноски е основателно, като на същия следва да се присъдят такива в доказания по делото размер на 254,42 евро за адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, Административен съд София-град, IV-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 394 от 04.02.2026 г., постановено по АНД № 16118/2025 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 104 - ти състав.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ да заплати на „ГОЛДЕЪР ХЕНДЛИНГ БЪЛГАРИЯ“ ООД, ЕИК:[ЕИК] сумата в размер на 254,42 евро, представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: